

Dagbog Nordnorge 2023.

Tirsdag den 27. juni.

Endelig oprandt dagen, hvor rundrejsen med Risskov Rejser mod Nordkap påbegyndtes. Egentlig skulle vi have været afsted sidste år, men turen blev desværre aflyst, da SAS ikke længere fløj fra Billund.

Vi stod op kl. 5.30, spiste en portion yoghurt, pakkede bilen, og så var vi klar til at køre ned at hente Irene og Erik. Kl. 7.20 var vi klar til afgang med kurs mod Århus. I den aflange rundkørsel på Randersvej mødte vi Berith, som kom fra nattevagt, så vi kunne lige vinke til hinanden. Lidt over halv ni ankom vi til Århus havn, og det varede ikke længe, inden færgen ankom, og vi kunne køre ombord.

Da vi havde fundet et bord, hvor vi kunne nyde vores medbragte morgenmad, kom Irene og Eriks nabo, Marianne. De skulle til koncert i Parken med Depeche Mode. Færgeafgang: 9.15 til Odden. Kort efter vi var sejlet ud, mødte vi det smukke kongeskib.

Alle hoteller i København var optaget pga. koncerten med Depeche Mode, så vi havde fundet et lille hyggeligt sommerhus nær Roskilde. Vi ankom til Odden 10.40 og kørte til sommerhuset på Birkevej 12 i Lindenberg. Vi fik lige tjekket ind, og derefter fortsatte turen til Orø, hvor vi tog med færgen "Karen" ved Hammer Bakke.

Vi kørte til Bings i Bybjerg midt på Orø. Her fik vi lidt lækkert at spise i det specielle lokale med tapet af forskellige gamle blade og aviser, og desuden vandrør uden tilslutning. Derefter kørte vi mod Holbækfærgen, da vi alle lige skulle have stemplet vores Ø-pas. Lidt svært at finde stedet, hvor vi skulle stemple, men det lykkedes. Vi kørte lidt rundt på øen og nød naturen, og vi fandt den 7 tons store Orø sten, som blev fundet af ejeren af Lindhøjgård i 1983. Stenen blev i 1996 transporteret til højdedraget ved svinget på Næsbyvej på en blokvogn. Her har man god udsigt over øen, og man kan se vand til 3 sider. Ved 16-tiden tog vi med færgen tilbage, og ca. en halv time senere var vi fremme ved sommerhuset. Alle fik en kop kaffe, også mig, der bestemt ikke bryder mig om kaffe, men theen var pakket ned i kufferten. Derefter gik jeg en tur i haven, hvor der var flere forskellige æbletræer.

Lidt over 18 kørte vi til Roskilde for at finde en af de restauranter, som Lise havde anbefalet. Den vietnamesiske havde lukket, og Østens Perle var ferielukket, så vi endte med at køre til Svogerslev, hvor vi i Meny fandt tapas og chips. Vel hjemme i sommerhuset blev der disket op med tapas, rosé og rødvin samt chips til den smukke udsigt. Efter maden

gik Irene og jeg en tur ned til vandet, hvor vi nød udsigten.

21.30 var alle klar til at gå til køjs, da vi skulle tidligt op næste morgen.

Onsdag den 28. juni.

Vi stod op kl. 4.00, og efter en gang klatvask var vi klar til et bæger yoghurt, oprydning mm. for derefter at køre til Kastrup kl. 5.00. Efter 40 minutters kørsel ankom vi, og vi tjekkede ind, mens Bent kørte bilen til P15. Bagagemærkerne blev sat på kufferterne, og kl. 6.00 var Bent tilbage, og vi fik afleveret kufferterne ved selvbetjening. Herefter kom vi alle gennem sikkerhedstjekket. Alle Eriks skruer efter nye hofter slog ud, så han fik et grundigt sikkerhedstjek. Nu kunne vi slappe lidt af over en kop kaffe/cacao til vores hjemmelavede sandwiches. Herefter gik vi mod Gate B7. Anne (vores guide) modtog os smilende. Vi ville få videre info i Oslo, når vi kom dertil. Inden vi kørte hjemmefra, havde vi fået besked på, at turen til fiskerlejet Reine var blevet aflyst pga. vejarbejde, og i går havde vi fået en ny besked om, at vi ikke kom på togturen pga. skinnearbejde. Mens vi ventede, faldt jeg i snak med en dame fra Haderslev, som skulle på en anden tur fra Oslo, og jeg kom til at sidde ved siden af hende i flyet. Efter at være boardet måtte vi vente et stykke tid, da vi manglede 4 personer, som kom fra Washington.

8.15 var vi klar til at komme i luften. Der var gratis kaffe og the ombord. Vi landede i Oslo 9.30. Derefter mødtes vi til info med hele gruppen, 30 personer. Anna fortalte, at vi skulle være glade for, at vi ikke skulle til Reine, da det ville være en 3 timers tur med meget vejarbejde. Hun havde været der ugen før, og det havde ikke været sjovt. Aflysningen af togturen skyldtes igangværende sporarbejde, så togdriften var simpelthen indstillet i en periode.

Vi mødtes med Anne og Magnus fra Silkeborg, Irene og Eriks venner. Alle 3 piger gik en tur i lufthavnen for at se, om der var noget, vi ikke kunne undvære. Vi kunne ikke finde en vekselautomat – det ville nemlig være en god ide at have lidt lokale penge. Lidt senere bevægede vi os alle mod Gate A4, og så fik Bent straks øje på en automat, og man kunne kun veksle til 500 nkr.

Flyet var forsinket flere gange, men kl. 12.00 boarded vi til Alta. Herefter fandt vi vores sandwiches og boller med pålæg (hamburgerryg og ost) samt gulerødder og hertil gratis kaffe og the.

Kl. 14.30 landede vi i Alta i 18 graders varme. Det viste sig, at der var 4 kufferter, som var gået i stykker i håndteringen af bagagen, heriblandt manglede det ene hjul på Irenes kuffert. Vi andre gik ud i bussen. Vi fik anvist vores bestilte pladser til venstre i bussen.

Kl. 15.30 var vi klar til afgang fra Alta med vores finske chauffør, Ola, samt finsk bus med kurs nordpå langs Porsangerfjorden mod Nordkap. Alta er Finmarkens største by med ca. 20.000 indbyggere. Før havde Alta et universitet, som blev nedlagt i 2013 og flyttet til Universitetet i Tromsø. Her i Sameland er der mange birketræer på fjeldsiderne. Nogle af træerne er angrebet af insekter, så de står tilbage som sorte stammer.

Vi ser mange fjeldhytter i området.

Vi så en flok rener langs og på vejen, så nu var dagen reddet. Vi kom forbi byen Skaidi, som betyder, der hvor floderne mødes. Vegetation: kæruld, smørblomster, lupiner, engkabelejer, storkenæb mm.

Lidt over 17 havde vi en halv times pause ved Russenes Kro og butik, et spændende sted med mange fine ting. Vi fik at vide, at aftensmaden var kl. 20.30. Herefter gik turen videre, og vi kørte nu langs klipper af norsk skiffer, som er sammenpresset havbund. I fordums tid har Nordnorge været landfast med England. Vi kom forbi en sølvbutik. Vi kørte gennem den 6875 m

lange Nordkaptunnel, som forbinder fastlandet med Magerøya. Tunnelen er dyb, 212 meter under havet, og vel oppe kørte vi videre ud på Weidnes sletten. Lidt senere mødte vi Søren Busser, som kom imod os.

Kl. 19.10 ankom vi til Hotel Arron Nordkap i Honningsvåg, hvor vi fik værelse 8, Irene og Erik 9, og Anne og Magnus 7. Bent gik ud for at fotografere det fine lille fiskerleje og her faldt han i snak med en af de medrejsende.

Vi mødtes alle 6 hos Irene og Erik til en rom eller/og rødvin inden spisetid. Hotellet er et lille gammelt traditionelt familiehotel, så hyggeligt. Værelserne er forholdsvis nyrenoverede.

Vi fik grøntsagssuppe med blomkål, derefter backlava (kartofler og tørret kogt torsk) og til dessert budding.

Efter aftensmaden fortsatte turen mod Nordkap, ca. 30 km.

Anna fortalte: I år 1553 kom der 3 forskningsskibe fra England. De var ledet af den engelske opdagelsesrejsende Richard Chancellor, og målet var at finde Nordøstpassagen. En af kaptajnerne gav området/plateauet navnet Nordkap. Der var en fin udstilling på Nordkap Centret. Nordkaps første turist var franciskaneren Negri, som vandrede gennem Skandinavien til Nordkap i 1664. I 1873 besteg den norske kong Oskar Nordkap.

Der var mange cyklister på vejen, og der var også en del campere. Jo nærmere vi kom til Nordkap gennem det stenede og golde område, jo mere diset blev det desværre. Ugen forinden havde Anna været der, og der havde der været en lille sprække af smukt vejr mod Barentshavet. Det var et flot center med flere biografer med gode informationer og udstillinger.

Nordkapp-hallen blev bygget ind i selve Nordkapp-klippen i 1959, og her er det muligt at nyde sceneriet helt tæt på i al slags vejr. Selv om det var diset, var der utrolig smukt, og vi tog billeder foran Nordkap-monumentet. Vi så små lilla blomster og "spejlæg". Lidt før kl. 24 kørte vi den halv time tilbage til Hotel Arron. Det havde nemlig været et langt døgn.

Vi vil ikke være bekymret for at køre dertil i camper engang i fremtiden. Det virkede ikke så kaotisk, som nogle havde beskrevet det.

Torsdag den 29. juni.

Det blev ikke til meget søvn i Honningsvåg, da vi skulle op allerede kl. 5.20 for at nå morgenmaden kl. 6.00, og allerede kl. 6.45 var vi alle i bussen og på vejen igen. Vi var ikke kørt ret langt, før vi kom til at køre bag et cykelhold, der var med i et rekordforsøg på 100 timer og fotovogn med "livesending". Ikke nemt at komme forbi, da der var optrukne streger. Til sidst lykkedes det, men ret hurtigt kom vi til at køre bag en autocamper med billede af slottet Neu Schwanstein på bagenden. Han var ikke meget for at give bussen plads trods blinken og dytten. Vi så også et dambrug blive flyttet ude på fjorden. Der var også rener i vejsiden. Vi sang "Svantes lykkelige dag", så var vi alle vågne og klar til en ny og lang dag. 7.40 kom vi forbi Repvåg Kraftværk, som har 172 meter i faldhøjde, og det gennemstrømmes af 3.1 kubikmeter vand i sekundet. Kraftværket blev bygget i 1952.

Lidt senere så vi små hvaler i Porsanger fjorden. Der er også for nyligt observeret spækhuggere i fjorden. Igen i dag holdt vi pause ved Russenes Kro og butik med mange spændende sameting. Lige inden vi kørte fra Russenes Kro, kom camperen, som vi havde dyttet af. Han var fra Neustadt an der Waldnaab, en Landkreis i det nordligste Bayern. Fra Russenes kro var der 100 km til Alta, ca. en times kørsel. Vi skulle dertil, da nogle i selskabet havde brug for en ny kuffert. Sander, Bents far på 97, ringer til os hver dag kl. 9.05.

Kort efter kom 4 gamle traktorer fra München os i møde på deres vej til Nordkap. Lang tur.

Vi kunne se sne på fjeldtoppene, så smukt. Syrenerne blomstrer flittigt i haverne. De smukkeste landskaber i Finmarken med smukke bugter og vidtstrakte naturområder.

Kl. 10.20 havde vi pause i Alta centrum til kuffertkøb og frokostindkøb. Erik mente, at han kunne fikse kufferten derhjemme. Han kan nok købe et nyt hjul hos Spildopperne. Alta blev bombet under krigen, og kun kirken stod tilbage. Sidenhen er der blevet bygget en ny kirke, som indvendig er beklædt med titan. Alta = nordlysets by. Nordlys katedralen stod færdig 2013 og udsmykningen og de liturgiske møbler i kirkerummet har den danske kunstner Peter Brandes sat et flot aftryk på. Det var en stor oplevelse at besøge kirken.

Hovederhverv for Alta er minedrift og skiferbrud. Der er helleristninger fra 2000 til 3000 år før vor tid på klippesiden ved museet i Alta, men det vil være til et nyt besøg.

Kl. 11.30 fik vi et fotostop, da chaufføren observerede en stor hval i fjorden. Vi kunne se, hvordan den lavede bobler rundt om en fiskestime, men desværre kom den ikke op med munden fuld, så vi fortsatte turen.

Anna fortalte om julemiddagen i Norge. Hun kendte det rigtig godt, da hun havde været gift med en nordmand. Ribbe (flæskesteg) eller pinnekjød (fåreribben saltes, tørres og røges). Kødets lægges på en rist af birkepinde og lidt vand, hvorefter kødet dampkoges i flere timer og serveres med kålrabimos samt kartofler. Det overskydende fårefedt/sky bruges som sovs. Til dessert serveres krumkager med multebærcreme.

Ludfisk er også en typisk norsk jule-ret, som består af tørret fisk, udblødt i lud og derefter udvandet og kogt. Vi havde frokostpause fra 13.15 -14.00 ved Gildetun med den smukkeste udsigt. Vi snakkede om, hvad "tun" betyder, da mange byer hed noget med "tun". Det betyder gårdsplads eller gårdrum.

Ola kendte et sted, hvor vi kunne se et fiskestativ, det var dog tomt, da de tørrede fisk for længst er sendt videre. En halv time senere holdt vi ved færgeren mellem Olderdalen og Lyngseidet. På den halve times færgetur hyggede vi os med en is samt nød udsigten. Herefter kørte vi 20 km til det næste færgeleje ved Svensby, og herfra skulle vi sejle til Breivikeidet. Efter ½ times kørsel kom vi til Ishavskatedralen i Tromsø, hvor vi fik 15 minutter til at se den udefra, bare så flot. Vi

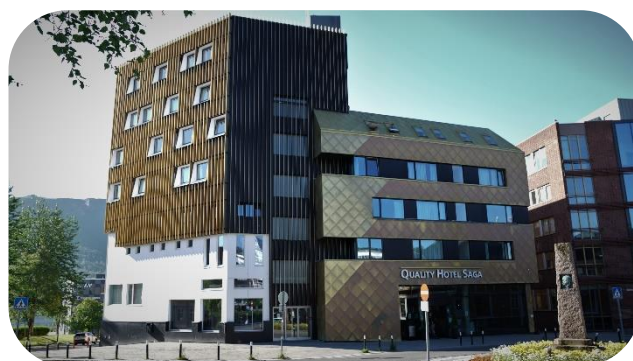

havde set en del sorte birketræer på vores tur denne dag, så der havde været insekter på visit. Kl. 19.00 ankom vi til Quality Hotel Saga i Tromsø. Vi fik værelse 614 og Irene og Erik 612. Fra vores værelse havde vi kig til en hejs til fjeldet. En halv time senere var der buffet på hotellet, hvor vi fik tomatsuppe, kylling, svinekød i rødvinsauce, pesto, ris, kartofler, blomkål, broccoli samt 2 slags salat og chokolademousse. Vi sad sammen med Catrin fra Horsens, et vældig hyggeligt bekendtskab. Under middagen udleverede Anna vores Nordkappas. Under vores gåtur i byen sammen med Irene, så vi blomstrende pinseliljer. Jeg havde snakket om en isbjørn foran en butik nær hotellet, men den var der ikke, da vi kom tilbage. Det viste sig, at den var sat ind i forretningen. Det var en mågeby, da mågerne byggede reder alle vegne, bla. på gesimserne ved vinduerne lå rederne helt tæt. Da vi kom hjem igen, kiggede Irene og Erik ind til en kop rødvin på vores værelse. Kl. 23.10 var det god nat efter en dejlig oplevelsesrig dag.

Fredag den 30. juni.

Vi stod op 6.15, så vi var klar til lækker morgenmads buffet kl. 7.00. Det var en meget smuk morgen. Kl. 8.00 var der afgang fra Quality Hotel Saga i Tromsø

med kurs mod Svolvevær på Lofoten.

Dagens morgensang var "Dagen i dag er din" ("Oppe på bjerget").

Vi fik lidt historie om Tromsø Forsvarsmuseum. Den store attraktion er "Tirpitz"-udstillingen med det tyske slagskib fra 2. verdenskrig, som havde base i Alta, men som blev sænket af engelske fly i Tromsøsundet i 1944. Udstillingen er nede i en tysk bunker fra 2. verdenskrig, og omfatter mange originale genstande fra Tirpitz. Der udstilles blandt andet en luftværnskanon, papirer som har været om bord, håndvåben, service mm. Mange af genstandene fra Tirpitz er hentet op af dykkere gennem årene, noget så sent som i 1990-erne. Der fortæles også om konvojerne fra England til Murmansk, som Tirpitz gjorde store skader på gennem mere end to år i de norske fjorde.

Sameland, Sapmi, er det nordligste af Norge, Sverige, Finland og Rusland. Urfolket har levet tæt forbundet med deres dyr, renerne. De havde deres eget sprog og egen religion med medicinmand. Samisk religion er den før-kristne religion, der indtil for nylig blev praktiseret blandt samer. Der var store regionale variationer indenfor de religiøse traditioner og forestillinger i det samiske område (Sapmi), men forfædre kult, shamanisme, animisme og bjørnekult var vigtige elementer de fleste steder. Vores viden om samisk religion bygger hovedsageligt på arkæologi og missionærers skriftlige beretninger fra middelalderen indtil 18. århundrede. Kun lidt er bevaret gennem mundtlig overlevering indenfor den samiske kultur.

Interessant bog om Lapland: "Og sådan blev det".

Der har bare været flyvevej fra morgenstunden med smukke cumuluskyer.

Dagens vits: samernes måde at lave børn på: Lap på lap.

Alta konflikten i 1970 var protester mod vandkraftsudbygning af Alta elven i Finnmarken. I 1968 var der planer om et vandkraftværk ved sammenløbet af Kautokeino elven i Alta elven. Planerne indeholdt opdæmning af elven og oversvømmelse af bebyggelsen i Máze, blandt andet kirken. Også store rensdyr græsgange berørtes. I 1970 fik Trygve Lund Guttormsen nys om planerne, da han bad om tegninger til et nyt kloaksystem, der skulle udføres i den lille by Masi. Efter denne opdagelse indledtes modstanden.

Organisationen udviklede sig til at have 90 lokale afdelinger og 20.000 medlemmer. Otte samer startede en sultestrejke foran Stortinget den 8. oktober 1979. Cirka 800 demonstranter blev arresteret den 14. januar 1981. Alta kraftværk sættes i drift i maj 1987, men uden oversvømmelse af byen.

Vi kom forbi et stort kraftværk.

Ca. 9.30 havde vi en kort pause ved en same-butik, som var meget velassorteret. Vi købte 2 blikkrus med rener til camperen.

Vi mødte nogle fra Nilles Rejser, og her manglede 3 personer deres kufferter. ØV.

Bent sendte vores landkort rundt i bussen, hvorefter han gik rundt og delte kortet med de andre på deres telefoner, hvilket kunne være lidt svært.

Vi så en fjeldvåge svæve i luften.

Der er et mindesmærke for den norske general Fleischer lidt nord for Narvik, men vi kørte desværre forbi. Fleischer ledede de norske styrker, da de sammen med engelske, franske og polske styrker gav tyskerne nederlag i slaget om Narvik 28. maj 1940. Senere blev han modvilligt tvunget til at følge den norske konge og regering, der flygtede til England. Han blev beordret til at lede den norske militærmission i Washington DC, hvilket ikke bekom ham. Han tog sit eget liv dagen efter, at han havde modtaget Norges største udmærkelse: Krigskorset med sværd. Der er et vandreparadis her i området med elve og lakse/ørredfangst. Bodø med militærbasen, hvor der uddannes piloter i flyvevåbnet. Forsvarsuddannelsen foregår på ski om vinteren. Anna's forrige finske chauffør fortalte, at Finland opruster, og at der er givet besked om, hvad man skal have i hjemmet i tilfælde af krig. Det samme gælder Sverige. Det er lidt uhyggeligt at tænke på. Setermoen er et kendt skisportssted med en flot kirke. Vi kørte i et område, hvor der var 2 navne på skiltene: et norsk og et samisk. I gamle dage sad folk op og sov pga. dårligt indeklima og røg.

Kl. 11.15 holdt vi en kort pause ved Gratangfjellet rasteplass, et smukt sted. Da vi kom i bussen igen, var der

Øl pause for nogle af mændene. Kl. 11.45 havde vi spisepause ved Bjerkvik ved Øyfjord, hvor vi købte små pizzaer og nogle spandauere til dessert til os alle 4. Bent sad ved et bord med udsigt til fjorden og de badende, mens jeg kiggede efter noget garn, men det viste sig at være en stor butik med outlet af sportstøj. Irene købte en trøje og Erik en regnjakke + lange uldunderbukser til Grønlandsturen senere. Køen til toiletterne var meget lang, men vi nåede da at komme med bussen.

Kl. 13.30 havde vi en kort pause ved Tjeldsundbrua, hvor vi spiste ½ banan og fik en softice. Bent var heldig, da softicen var alt for stor til mig, så han fik 1½ is.

I vejsiden vokser der mange lupiner, storkenæb, smørblomster, lave løvefod, vild guleros samt gederams. Vi observerede en laksefarm på fjorden. Fjorden var ca. 60 meter dyb på dette sted.

Vi kørte gennem Myrland tunnelen og var nu på Lofoten. Lofoten består af 7 øer, der er forbundet af broer. Hovederhvervet er fiskeri. Fiskevær er navnet på de historiske fiskeribygder langs kysten af Lofoten. Der groede mange forskellige mosser og lav på sten og klipper. Vi så strandkader og fiskehejrer. Lidt senere kom vi forbi Svolvær flyveplads.

Hans Egede var præst i den gamle Vågan kirke, før Lofot Katedralen blev bygget. Hans Egede blev født i Nordnorge af en dansk præstefar og en norsk mor. I 1708 var Hans Egede færdig som teolog. Han var kapellan ved Vågen kirke og blev gift med Gertrud Rasch. Han måtte dog betale bod til den gamle præsts enke for ikke at gifte sig med hende, hvilket jo var kutyme i gamle dage. Frederik den 4. gav Hans Egede lov til at rejse til Grønland at missionere. De kom til Håbets ø og senere til Nuuk. Efter Gertruds død i 1735 tog Hans Egede tilbage til Danmark, hvor han i 1735 blev gift med Mattea Dau og han fik embede i Stubbekøbing, hvor han døde i 1758.

Anna fortalte om Vågan kirke, Lofotkatedralen, indviet oktober 1898. Det forlyder, at forfatteren Herbjørg Wasmo's oldemor stod model til englen på altertavlen. Der skulle stå en kongesten i vejsiden 50 meter fra kirken. Vi havde en kort pause 16.15-16.35 ved den store Vågan kirke med plads til 1200 mennesker. På væggene i kirken var der billeder af de gamle præster. Vi ledte efter et billede af Hans Egede. Vi gik hen til det, som vi troede var Kongestenen lige i nærheden af kirken, men den var ikke noget særligt.

Kl. 17 ankom vi til Hotel Scandic i Svolvær, hvor vi fik værelse 129 og Irene og Erik værelse 137. Bent glemte sin fototaske i bussen, men heldigvis havde han da husket sine almindelige briller. Der bor 7000 mennesker i Svolvær.

Vi gik en tur over den smalle bro og rundt i byen sammen med Ringkøbing-folkene. Vi købte en køleskabsmagnet til Henrik i en lille butik.

Kl. 18 mødtes vi på vores værelse sammen med vores rejsevenner.

Kl. 19.15 var der spising med "tag selv bord". Vi havde vores egen spisesal ovenpå. Vi satte 4 borde sammen, så vi 6 samt Catrin og Ola (vores chauffør) også kunne være med i fællesskabet. Vældig hyggeligt.

Menuen bestod af fiskesuppe, salater, nakkesteg, ris kogt i kokosmælk samt lagkage, kage og rømme-is. Der var en del larm i løbet af natten, og det lød som en ghetto blast, der blev gået rundt med. Heldigvis sluttede det ved midnatstid.

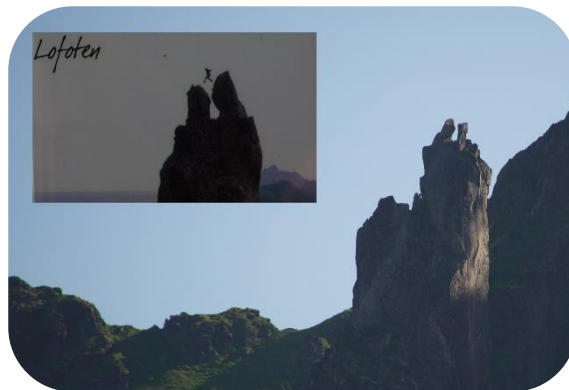
Lørdag den 1. juli.

Da vi stod op 6.20 var der noget diset.

Morgenmaden var overdådig, og man kunne også tage sig et lille glas levertran - vi foretrak juice. Vi sad nær nogle fra Nilles Rejser, og da de så min GDV-bluse, fik vi en længere snak, da de kom fra Bruunshåb lidt endnu, men de stod for at skulle flytte til Houlkær.

Kl. 8.00 var vi klar til afgang, men Anna beordrede alle ud af bussen, og så skulle vi kigge op på bjerget. De lokale hilser "God morgen og god aften" til gedefoderne på toppen af bjerget hver dag. Desuden er det en

manddomsprøve at springe fra bjerg til bjerg. Catrin havde købt en magnet med dette motiv og tænkt, at det var et billede, der var sat sammen.

Henningsvær ved Nusfjord er fredet og er det ældste fiskerleje fra ca. 1700-tallet, hvor Drejer købte fiskeværret. Mange børn tjener store penge på at skære torsketunger af. De kan tjene omkring 300.000 kr. pr. sæson.

Vi kom forbi en klatreskole og så også nogle, der klatrede på klipperne.

En god bog: Ved Ishavet.

Bent lavede efter aftale et dronebillede med hele gruppen i Henningsvær, lige efter vi var stået af bussen. Vi gik gennem den smukke gamle by og nød de flotte huse. Garnbutikken var desværre lukket – vi var vist lidt for tidligt på den, men i glaspusteriet var vi lige inde at snuse til mange spændende og flotte ting. Vi oplevede mange finurlige skilte på husene.

Kl. 10 var vi alle kommet til den anden ende af Henningsvær, hvor Ola havde parkeret bussen, og så var vi klar til den videre tur. Der, hvor vi skulle dreje til højre for et fotostop, holdt en camper, og selv om Ola dyttede, skete der ikke noget. Føreren af camperen var aftrådt på naturens vegne, han fik så travlt med at springe tilbage i camperen, at han ikke nåede at lukke sine bukser.

Der var smukt med udsigt til en kirke på modsat side af vandet. I dette område har de norske vikinger boet og er rejst ud til Grønland og Canada. 793 mennesker sejlede til Lindisfar i England, hvor mændene overfaldt klosteret. De bosatte sig i England og kaldte byen Danelagen. Der ligger et fint vikingemuseum i York. Hvis man har knuder i hænderne, vikingesyge, så siges det, at man nedstammer fra vikingerne. Ved Bø så vi en familie grågæs gå og hygge sig.

11.20 kom vi forbi Leknes, hvor der lå et krydstogtskib, Viking Saturn, 228 meter langt og med plads til 930 passagerer, bygget i 2023 under norsk flag.

På et tidspunkt passerede vi et hus med græs på taget, og her gik 2 geder og guffede løs af det lækre græs. Samtidig så vi et par får gå i vejkanterne med deres lam.

Ved 12-tiden havde vi et kort fotostop ved Brunstranda nær Flakstad med kig til Atlanterhavet. Vi kørte mod Nusfjord, hvor vi skulle have en frokostpause, og hvor frokostmulighederne var rigtig gode. Vi fik lige et meget kort fotostop med en smuk udsigt.

12.45 ankom vi til Nusfjord. Byen var rigtig fint vedligeholdt.

Vi skyndte os over til Hansines Bageri, hvor vi købte brød og kager, som vi spiste ved et bord lavet af en gammel dør omme bag bageriet. Spurvene tiggede mad, så vi endte med at smide lidt brød til dem.

Derefter gik vi ud og kiggede på museumsbyen med smedjen, savværket, drankogeriet mm. Her var en gammeldags landsbybutik med en lille hyggelig cafe. Mange fugle rugede på klipperne, og mågerne havde reder på udhæng ved vinduerne. Vi så også fiskekuttere lande fisk. Her kan de også fiske om vinteren, da Atlanterhavet her er isfrit pga.

Golfstrømmen. Afg. Nusfjord kl. 13.45.

15.20 havde vi et kort stop ved Kongestenen, som vi jo ikke fik set dagen før. Den var rigtig flot med inskriptioner. Et kvarter senere skulle vi i Svolvær have en ½ times pause pga. køretidsreglerne, så der kunne vi lige nå toiletbesøg, kaffe/the, sodavand ved bageren på torvet med de hyggelige boder.

Da vi kørte videre, fortalte Anna historien om angrebet på Narvik den 9/4- 1940. Lynangrebet på Narvik kom helt bag på nordmændene. En del af kampen foregik omkring Bjerkvik (vores frokoststed i går). Tyskerne ville have Narvik, pga. at jernmalmen fra Kiruna i Sverige blev udskibet fra Narvik, og tyskerne ville gerne

have fingre i malmen til at lave våben af. Filmen: kampen om Narvik (62 dage). Der et monument i Kirkenes, hvor nordmændene takker russerne for at hjælpe dem. Jugoslaviske krigsfanger blev transporteret til Narvik for at være med til at bygge Europavej 6. Den kaldes også blodvejen, da mange blev skudt, hvis de ikke arbejdede nok på en meget dårlig og lille ration mad. En bror bliver dræbt, og den anden bror maler et kors på klippen med broderens blod.

Villy Brandt, senere tysk Forbundskansler, flygtede til Norge i 1933 efter Hitlers magtovertagelse. Lidt før 17 forlader vi Lofoten. Irene og Erik så 2 elge gå i grøften. Vi så også regnspejle, havterner og mange måger. I grøftekanten voksede der kællingetand, lupiner, kæruld, bregner, storkenæb, smørblomster, lyng, revling, blåbær, birk, gran og fyr, samt mange mosser og alger/lav på klipperne.

Klokken 19.15 ankom vi til Hotel Quality Grand Royal i Narvik.

Vi mødtes hos Irene og Erik til et lille glas rom og lidt rødvin inden middagen. Middagen var kl. 20.00 og bestod af steg og torsk med kartofler og grøntsager samt salat. Ret hurtigt udgik de for torsk, så der kom fiskefrikadeller på bordet. Salat var der ikke til alle, og de var noget træge til at få lavet noget nyt. Til dessert fik vi en slags budding.

Efter maden gik Irene, Anne og Magnus samt os en lille tur i byen. Lige i nærheden af hotellet lå en garnforretning med Isager garn samt Petit Knit opskrifter. Den var ganske vist åben søndag fra 11-17, men der ville vi for længst være kørt videre. Efter gåturen var vi hos Irene og Erik til en godnat drink inden sengetid. Mange indtryk skal fordøjes efter en lang dag.

Søndag den 2. juli

Vi stod tidligt op, og vågnede op til en smuk morgen, og igen var morgenmaden overdådig med bla. sild og laks, lige noget for Bent.

Kl. 8.00 var der afgang fra Hotel Quality Grand Royal i Narvik med retning mod Abisco i Sverige. Desværre var vores togrejse på denne strækning blevet aflyst pga. skinnearbejde. Turen med bussen var også smuk. Vi kørte 280 meter over havet med udsigt til mange vindmøller.

Herefter var det tid til dagens morgensang: "I østen stiger solen op"

Lidt over halv ni kørte vi ind i Sverige, så Ola skulle lige bruge 5 minutter på at få tastet ind at bussen, at vi nu havde passeret grænsen. Det støvregnede lidt, og vi kom forbi et område med mange sorte birketræer, så her havde birkebillerne, måske pragtbiller også været på spil.

Ved 9-tiden ankom vi til Abisco Nationalpark, hvor vi skulle ud på en vandretur på 1½ -2 timers varighed. Parken er 7.700 hektar og bød på meget smuk natur og vegetation. På stierne skulle man se sig godt for, da der var trærødder, grene og sten. Ola var med på gåturen som bagtrop. Området var meget smukt

med enebær, birk, pil, skovstjerner, kæruld, engblomme, tyttebær, revling, vibefedt, gøgeurt mm. Vi mødte mange vandrere på turen, som alle hilste, så hyggeligt. På et tidspunkt nåede vi til det smukkeste vandfald ved elven. Stjerne slyngede sig gennem landskabet. Tilbage på centeret kunne vi købe en bid mad til billige penge samtidig med, at vi kunne nyde den flotte udsigt. Menuen bestod af urtesuppe efterfulgt af lys sej med kartofler og salat samt kaffe/the.

13.00 var der afgang fra Abisko Nationalpark til Ishotellet i Jukkasjärvi 15 km øst for Kiruna. Det er verdens første ishotel og en stor turistattraktion. Hotellet er bygget af sne og is fra Torne elven. I marts hvert år tages is fra Torne Elv, og det lagres i en nærliggende produktionshal, hvor der er plads til 10.000 tons is og 30.000 tons sne. Kunstnere fra hele verden bliver inviteret til at dekorere værelserne i ishotellet, og temperaturen i hotellet er konstant -5 grader. Ishotellet er et af Sveriges underværker. I baren måtte man vælge en drink, som serveres i et "glas" af is fra Torn Elv.

13.20 havde vi et fotostop med udsigt til bjergene, hvor jeg faldt i snak med nogle fra Tutlingen.

Tilbage i bussen læste Anna en historie om en professor, hans elever, et glas, hvori der blev fyldt store sten i, derefter små sten, sand, og han fortalte at dette er jeres liv, hvorefter han hældte en øl ned i det hele. Moralen er, at der altid er plads til en øl.

Ca. 14.30 ankom vi til Jukkasjärvi, hvor vi gjorde holdt ved en lille sød kirke. Der blev flagget med Kalmar unionens flag (Erik af Pommern) både ved kirken og præstegården.

Lidt senere ankom vi til Ishotellet. Vi skulle have nogle store ponchoer på, da der var -5 grader derinde. Irene var kommet afsted i bare tæer i sandaler, en kold fornøjelse. Der kommer 75.000 besøgende hvert år. Sommeren igennem er der 2-4 overnatninger pr. døgn, mens det er fuldt booket hele vinteren. Værelserne var smukt og meget forskelligt dekorerede. Jeg fulgtes rundt med Erik, da Bent gik og fotograferede. Der var nogle værelser, som absolut ikke tiltalte mig, og jeg tror ikke, jeg behøver at prøve en overnatning, da jeg helt sikkert ville fryse rigtig meget. Vi hørte også, at nogle havde overnattet på toilettet, da der var lunere der. Der lå rensdyrskind på is sengene og så ville man få man udleveret en sovepose. Efter kigget på værelserne blev det tid til en drink i is-glas. Vi fik en gin med lidt forskelligt i. Bent argumenterede for, at han havde tabt sin billet, så han var så heldig at få en ekstra drink. Godt vi fik udleveret handsker til at håndtere den kolde drink. Efter brug blev "glassene" hældt ud i Torne elven. Da vi gik ud af Ishotellet kunne vi se, at det havde regnet.

Da vi kørte videre, så vi en gammel Volvo uden nummerplade men med en rød trekant bagpå. Ola fortalte, at den var registreret som en traktor, og at man må køre den som 15-årig. Bilens hastighed er max. 45 km/t. På turen så vi også rener. Vi kørte forbi den gamle kirke, og derefter en rundtur i Kiruna. Vi havde et fotostop med udsigt til jernmalminen/industrien. I Kiruna flytter man store dele af byen 3 km pga. jernmalm minegangene i undergrunden, som gør at byen synker. Historiske bygninger flyttes, mens resten ikke bevaringsværdigt jævnes med jorden.

Selskabet kunne ikke fortsætte med at udvinde jern fra minen, hvis ikke en del af byen med 20.000 indbyggere blev flyttet. Kirunas jernmine er enorm, og den producerer 90% af jernmalmen i EU (bruges til fremstilling af jern og stål). Byen er der pga. minen, så derfor er det byen, som må vige pladsen. Kiruna er Sveriges nordligste by, den ligger nord for Polarcirklen, hvor solen nogle uger om året aldrig står op.

Ved 17.30 tiden ankom vi til Hotel Scandic Kiruna, hvor vi fik værelse 154, og Irene og Erik 219. Hotellet ligger nabo til det smukke rådhus, som er tegnet af den danske arkitekt Henning Larsen. Der har været et eller andet i byen i weekenden, da der var gang i oprydningen. Vi slappede lidt af ovenpå køreturen. Inden middagen mødtes vi hos Irene og Erik til en drink sammen med Anne og Magnus. 19.00 var der spisning med gratis vin, Risskov rejsers godtgørelse for diverse aflysninger. Vores Agentfirma hedder V.O.S. Menuen bestod af tomatsuppe, kylling, salat kartofler, ris, tortellini. Desserten var rabarber/æbletærte med flødeskum samt syltet frugt. Vi lavede et

fællesbord sammen med Anne og Magnus samt Ola. Derefter gik vi op på 12. etage at kigge den smukke udsigt. Vi fik øje på en havørn, der lå og kurvede. Bagefter gik vi alle 6 ned til Irene og Erik til et glas godnat rødvin. Det var blevet regnvejr, så vi behøvede ikke at gå ud at kigge på byen. På svensk TV var der filmen om Narvik og krigen. Lidt a pro po det, vi havde talt om forleden.

Mandag den 3. juli

Vi stod op lidt over 6, og da Bent skulle pakke sin kuffert, opdagede han, at der havde været kaffeshow deri. Ups, vores plastikbøtte med Nescafé var åbenbart eksploderet i kufferten under transporten. Det havde vi ikke opdaget, da der var elkedel og kaffe/the på værelserne. Vi forsøgte at få kufferten kaffefri og det meste af kaffen landede i papirkurven 😞

Efter alle strabadserne trængte vi til lækker morgenmad.

Kl. 8.00 var der afgang fra Hotel Scandic Kiruna med kurs mod det nordfinske Lapland og videre til Nordnorge. Vi havde en tur på ca. 400 km foran os. Det dryppede lige kortvarigt på vinduerne, og så var der ellers det flotteste svæveflyvejr.

½ time senere kom vi forbi godsterminalen for jernmalm.

Anna fortalte, at hendes bror havde overnattet på Ishotellet, og at deres oplevelse af Ishotellet var deres smertensleje, idet det var en kold fornøjelse.

Vi havde næsten vejen for os selv, idet der var langt mellem bilerne, og vi så kun nogle få cyklister.

Anna fortalte en kinesisk historie om **De to krukker**

En ældre kinesisk kvinde havde to store krukker, som hang på hver sin side af en stang, som hun bar over nakken. En af krukkerne havde fået en sprække, mens den anden krukke var perfekt, og altid leverede en fuld portion vand. Efter en lang tur fra bækken til huset, var den lækkende krukke kun halvfuld. I to år skete dette dagligt. Kvinden kom hjem med kun en og en halv krukke vand.

Naturligvis var den perfekte krukke stolt over sit resultat. Men den stakkels lækkende krukke skammede sig over sin præstation, og var ulykkelig over, at den kun kunne gøre halvdelen af, hvad den var skabt til at gøre. Efter 2 år, som den kaldte en bitter tid, talte den en dag med kvinden nede ved bækken. "Jeg skammer mig over mig selv, fordi sprækken på min side gør, at vandet lækker hele vejen tilbage til dit hus." Den gamle kvinde lo.

"Lagde du mærke til, at der er blomster på din side af stien, men ingen på den anden side? Det er fordi jeg længe har kendt til din læk, så jeg har sået frø på din side af stien. Hver dag, når vi går tilbage, har du vandet dem. Hvis du ikke var præcis som du er, så kunne disse skønheder ikke have groet her og smykket huset." Vi har alle vore egne unikke fejl, men det er sprækkerne og fejlene vi har, som gør vores liv så interessant og givende.

Tag alle mennesker for hvad de er og søg det gode i dem.

Ha' en dejlig dag – og husk at dufte til blomsterne på din side af stien.

Kort forinden havde vi passeret grænsen til Finland, og Ola skulle registrere, at bussen var kommet til det finske.

Anna fortalte, at Karesuando (finsk: Kaaresuvanto) ligger på begge sider af grænsen. Byen fik sin første faste bebyggelse i 1670, da rigmanden Måns Mårtensson købte jord, fiskevand, udmark og græsningsmarker af sammen Henrik Nilsson Nikkas'. Den første kirke på stedet blev opført 1816. Karesuando er det nordligste punkt for europavej E45 og for den svenske riksväg 99.

Anna fortalte om vækkelsesprædikanten, Lars Levi Læstadius, der virkede i Karesuando fra 1826 til 1846, hvor han etablerede vækkelsen, der er kendt som læstadianisme, opkaldt efter ham. Samerne arbejdede hårdt, så der opstod et spiritusproblem. Vækkelsesprædikanten/sognepræsten/botanikeren var god til at få dem væk fra flasken. Fra 1828 var han bosat i Laestadiuspörtet i Karesuando, og her tordnede han mod spiritus: "Det satans pis".

Vi skulle holde ½ times pause i Karesuando fra kl.10.00.

Her ved butikken på den finske side holdt alle traktorerne, som vi mødte nær Nordkap. De var italienere, men den ene havde arbejdet i Hofmannstraße ved Siemens i München, derfor var hans traktor indregistreret der. Der var 4 Porsche traktorer, heraf en med campingvogn og en med trailer. Bent havde også arbejdet i Hofmannstraße sidst i 80'erne.

Nogle i vores selskab købte rensdyrskind i den fine forretning. Bent købte pæn en T-shirt til 19 Euro. Lige i nærheden gik rener i en indhegning ved nogle sametelte. Vel tilbage i bussen var det øl-tid i den forreste ende.

Kl. 11.20/ 12.20 finsk tid havde vi frokostpause ved et supermarked. Vi gik om bag bygningen, hvor vi kunne

sidde og nyde maden i 13 graders varme.

Kl. 12.05/13.05 var der afgang mod Same museet. Vi blev overhalet af en gruppe motorcyklister.

Der er lavet en film om oprøret den 8. november 1852 i Kautokaino med Nicolai Koster Waldau. Oprøret udsprang af måden den norske kirke behandlede samerne på, men det kørte helt af sporet.

Kl. 12.30 kørte vi ind i Norge. 40 minutter senere fik vi et stop ved Frank Juhls sølvsmedje. Frank var dansk (død som 88-årig), Regina (84) er tysk. Hun dekorer stadig en mosaik på væggen. Frank nåede

ikke at lave sin skulptur af sin kæmpe tommelfinger færdig. Det var en meget flot og speciel butik, hvor smykkerne lå på skiffer eller sten med lav – det gav et meget specielt udtryk med de mange

smukke og anderledes sølvsmykker. Irene købte et par øreringe. Der var også et orientalsk rum, og man kunne også købe Glerups hjemmesko. Bygningerne var meget specielle og bygget ved knopskydninger. Efter en god halv times tid gik turen videre. Vi ser mange enlige cyklister med oppakning.

Ca. 15.20 ankom vi til Samisk Samling i Karasjok. Det var et spændende museum med gode historier og mange fine udstillinger, så man kunne forestille sig, hvordan kulturen har været i gamle dage. Vi så også de gamle samiske trommer, klædedragter og sametelte.

Efter en time gik turen til Scandic Hotel Karasjok, en kort køretur. Vi skulle betale 100 nkr til vores chauffør. Ølregnskab var 3 Euro pr stk og vand 1 Euro pr stk., som skulle betales til Ola. Snapsen skulle vi betale til Anna.

Vores badeværelse var en sauna, så vi skruede meget ned for varmen.

Kl. 16.45 havde vi en aftale med Anna, at vi kunne følges ad ned til Sametinget. En flot bygning, som vi gik rundt om. Sametinget blev oprettet i 1992, og der bliver lyttet til det. Den 6. februar er nationaldag. Eget flag, som er rødt og blå med en cirkel i midten. Samekulturen er meget stærk, og der har i gamle dage

været gjort forsøg på fra norsk side at mindske dens udbredelse. Børn er gennem tiden blevet tvangsfjernet og sendt i lejre for at blive fornorsket, hvilket ikke var nogen god ide. Derefter gik vi ned til den nye kirke, og bagefter gik nogle af os ned til den gamle kirke. På vej hjem kom Catrin, Anne Cathrine og jeg til at gå forkert i rundkørslen, men vi fandt da heldigvis hjem igen. Bent ventede på mig udenfor hotellet, da jeg havde værelsesnøglen. Vi gik op på værelset og lavede os en kop the/kaffe.

Kl. 18.30 kom Irene og Erik hen til os til en kop rødvin inden middagen. Kl. 19.00 mødtes vi alle i Bålhytten, som var 4 hytter, der var bygget sammen. Vi sad i rundkreds i en af hytterne. En virkelig hyggelig aften i rundkredsen, hvor det næsten var umuligt at komme ind i igen efter køb af vin mm.

Menuen var laks med kartoffelmos og salat, og til dessert fik vi en mousse med multebær. På Bents opfordring gik Ola rundt og tog en video af hele selskabet, inden han forlod os.

Efter et par timers hygge fandt vi op på vores værelse til et glas rødvin og snak sammen med Anne og Magnus samt Irene og Erik. Endnu en god dag lakkede mod enden.

Tirsdag den 4. juli.

Vi vågnede ved 3-tiden, da der var nogle, der larmede og grinede nedenfor vores værelser. Heldigvis forsvandt de igen.

Vi stod op kl. 6.30. Ved morgenbordet fik vi en god snak med Anna om hendes 25 år som guide med mange spændende oplevelser. Anna havde arbejdet på mange forskellige destinationer, bla. Malta, Skotland, England, Kina samt i Roskilde og København. Lige inden vi forlod hotellet, ville jeg lige om på den modsatte side at fotografere nogle rensdyr, som gik i en indhegning.

8.30 var der afgang fra Scandic Hotel Karasjok.

Turen gik mod Kirkenes og sejltur til de store kongekrabber. Vi kørte gennem et smukt skovklædt stykke af Finland. Vi kørte langs Enaresøen (Inarijärvi), den 3. største indsø i Finland med 1.000 km². Det skulle være muligt at spotte tjur, elge og måske brune bjørne i området.

Anna fortalte, at det kostede omkring 1900 sv. kr. at komme på kongekrabbesafari, hvis man kom som privat person. Krabberne kan have et spænd på ca. 2 meter mellem kløerne og veje op til 15 kg.

Varmt og vandtæt tøj er inkluderet i udflugten.

Dagens morgensang: Nu går våren gennem Nyhavn.

Kl. 8.45 kørte vi over grænsen til Finland.

For ikke så længe siden har Finland fået ny socialdemokratisk statsminister, Petteri Orpo, som er valgt for en 6-årig periode. Man kan kun stemme på en kandidat, der tilhører ens valgkreds.

Sakmi=Sameland. Kun etniske samer må fælde træer her, så det kan der snildt komme nogle gnidninger ud

Foto: Jan Helmer Olsen/Sametinget pressebilde.

af bla. med de russiske samer.

Vi kunne se, at det for nylig havde regnet i området. Vi missede lige et pausested, da der ikke var åbent. I skovområdet med birk og gran så vi mange fuglekasser i lav højde. Der var også engdrag med små søer. Lidt senere opdagede vi en flot ræv, der var på jagt i vejsiden.

Kl. 10 blev klokken pludselig 11 (finsk tid), så der var øl-tid for nogle af gutterne. Chancen ville de ikke gå glip af.

Lidt senere så vi en enlig ren på vejen, men det viste sig at resten af flokken var på vej ud fra skoven.

Kl. 10.35 havde vi en halv times pause ved Sevetin Baari (Ishotel) med en flot udsigt.

Turen gik videre og kl. 11.30 gjorde vi stop ved K-Market/Nord1Market, hvor vi købte ind til flyveturen hjem.

Kl. 11.55 kørte vi igen ind i Norge, og her opdagede vi 2 ørne, der svævede rundt. Lidt senere så vi et skilt med militære restriktioner, og vi kom også forbi den civile/militære lufthavn. Vi fik også kig til en skihopbakke.

Kl.13. ankom vi til vores krabbesafari ved Snehotellet.

Kirkenes: porten til Barentshavet / kongekrabbebyen, som ligger tæt på Rusland. Vi blev delt i 2 hold, som blev udstyret med "Vesterhavshabitter" og varme luffer. Derefter kom vi ud at sejle med professionelle fiskere i moderne RIP-både (stiv oppustet gummiåbåd) på kongekrabbesafari. Vi var 2 både, så de sejlede lidt rundt med os på en fjord ved Barentshavet, indtil vi kom til ruserne med kongekrabber. De kaldes kongekrabber, fordi deres blod er blå om vinteren. Vi fik fortalt historien om krabberne, som er meget invasive og kæmpestore. De støvsuger havbunden for alt. Kongekrabben kaldes også den røde kongekrabbe, Alaska-krabben, Kamchatka-krabben eller kingcrab.

Kongekrabben er et af verdens største leddyr og kan veje helt op til 15 kilo og nå en bredde på to meter fra benspids til benspids. Gennemsnitsvægt er omkring fire kilo. Hannerne bliver de største og krabben kan blive op til tyve år gammel.

Kongekrabben blev i 1963-64 fra farvandet omkring Kamchatka-halvøen i det nordlige Stillehav af russiske videnskabsmænd bragt til farvandet ved Kola-halvøen. Her skulle fangst af krabber give lokalbefolkningen et

bedre levegrundlag. Siden har kongekrabben bredt sig vestover og ind de nordnorske fjorde. Kongekrabben kan leve i vandtemperaturer fra omkring frysepunktet til omkring 13 grader i dybder fra ca. 20 meter til over 400 meter. Når kongekrabben vokser, skifter den skal og er sårbar umiddelbart efter. Kongekrabben er næsten altædende, holder meget af fiskeyngel og har kun få fjender, bla. de store torsk og stenbidere. Fangst af kongekrabber er reguleret i aftaler mellem Norge og Rusland. Godt 600 norske fiskefartøjer har lov til at fange kongekrabber. I forbindelse med reguleringen af kongekrabbens udbredelse er det besluttet, at fiskeri af krabben i farvandet vest for Nordkap **ikke** er begrænset. Det sker for at hindre kongekrabbens videre fremmarch ned langs den norske kyst. Norge har fisket kongekrabber kommercielt siden 2002. I Kirkenes er der flere udbydere af kongekrabbe-ture. Pris og koncept er nogenlunde ens, og turene tilbydes året rundt. Ved isfrit farvand gennemføres fangsten i en hurtiggående RIB. Når vandet fryser til, beforder snescootere turisterne ud til et hul i isen.

Vel oppe på land igen, måtte vi prøve at løfte krabberne, kæmpestore, inden de blev dolket og dissekeret. Det er kun armene der er spiselige. Resten ryger tilbage i havet som føde til andre havlevende dyr. Krabberne dampes i havets saltvand + ekstra salt. Det næste hold skulle også ud at fange krabber, så vi gik op i restauranten, hvor vi blev mødt af en stor udstoppet bjørn. Der var udsigt til skihopbakken samt en svævende ørn. Endelig kunne vi nyde frokosten med de store krabbearme, og vi fik vist, hvordan vi skulle håndtere at få kødet ud. Krabberne smagte vidunderligt

med aioli og brød til og ad libitum. Hertil købte vi en Kung Fu vin til 599 nkr.

På vej tilbage til bussen gik vi forbi en masse slædehunde, og vi fik lov til at komme med at se nogle af de store hvalpe blive fodret, de skulle sidde pænt, inden de måtte spise af skålene. Det var lige en lille ekstra oplevelse.

Kl. 16.10 var vi klar til afgang fra Snehotellet. Herefter var der kun 20 minutters kørsel til Hotel Scandic Kirkenes. Forinden havde vi fået fortalt, at vi i morgen skulle køre fra hotellet kl. godt 9, og vi skulle flyve hjem kl. 11.30 fra Kirkenes. Vi betalte 40 kr. til Anna for snaps på turen. Efter at være blevet indkvarteret på hotellet mødtes en del af os for at gå en tur til Russermonumentet, et flot monument for de faldne russere, som var med til at befri Kirkenes fra nazisterne under 2. verdenskrig. Vi kom også forbi Andersgrotta, som var et tilflugtsrum og beskyttelsesrum under krigen.

Krigsmødremonumentet er rejst i 1994 til mindre om de tapre mødre i alle krige.

Folkene i Kirkenes er en skøn blanding af norsk, finsk, samisk og russisk oprindelse. Vejskiltene stod på både norsk og russisk.

Herefter fortsatte vi til Sports Outlet forretningen. Irene og Erik købte

lidt forskelligt. Vi købte en fin kortærmet bluse fra Kari Traa til Berith. Derefter hjem på hotellet til lidt afslapning, inden vi mødtes hos Irene og Erik til et glas rom inden aftensmaden.

19.30 var der buffet med laks, kylling, appelsinsovs, kartoffelbåde, grøntsags blanding, salat, pastasalat og til dessert pannacotta og frugt.

Ola fortalte, at han havde kørt 2.588 km på denne tur. Derefter var vi hos Irene og Erik for at prøve på at gøre kål på rom, rødvin og øl, men det lykkedes ikke helt.

Lidt over 22 var vi tilbage på værelset og fik det sidste pakket ned, så vi var klar til turen hjem næste dag.

Onsdag den 5. juli.

Hjemrejsedag. Vi stod op 6.45, og efter morgentoilette gik vi ned til morgenmad. Her kom vi til at sidde sammen med nogle tyskere fra Mengen, meget pudsigt, da vi var i Mengen til Europamesterskaber der i 1986. De boede 4 km fra flyvepladsen. Hvis vi kom på disse kanter, skulle vi bare spørge efter Heckt (gedde). Manden havde en bluse på med rutefly, så det var jo en god indfaldsvinkel til en snak. De havde også 2 Berner Sennen hunde.

Efter morgenmaden gik Erik ned til en Fjeldråven butik for at købe en speciel hat, men de havde den desværre ikke.

Kl. 9.15 var Ola klar til at køre os til lufthavnen lidt udenfor Kirkenes. Efter ½ times bustur ankom vi til lufthavnen, fik vores bagage, fik sagt farvel til Ola efter mange gode dage og oplevelser. Herefter fik vi tjekket ind, og 11.15 var der boarding. Et kvarter senere var vi klar til afgang, men en passager manglede, og der blev kaldt flere gange. Endelig langt om længe dukkede han op, ellers skulle hans bagage være taget ud igen. Vi sidder ved siden af en russisk kvinde. Hendes mand sad foran, og datteren bagved os. Vi sad på 8 b, c, d og e. På denne 2 timers flyvning til Oslo fik vi kaffe og the.

13.45 ankom vi til Oslo, og her fandt vi vores madpakke frem, grovboller med ost og skinke.

Derefter gik vi ud at kigge på forretninger. Vi købte en is og satte os ved Gate E2. Snart efter kom flere af vores medrejsende. Vores fly skulle afgå fra D8. Afgangen blev ændret med 15 minutter, så med en halv time og til sidst blev det med afgang fra E2 kl. 18.10. Nu blev folk grundet overbooking opfordret til at melde sig til at vente til næste fly. Eftersom vi var en gruppe, kunne de ikke skille os ad.

Forsinkelsen var bygget op over flere af flyets flyvninger ud og ind af København i løbet af dagen.

Vinden var østlig og der er kun 1 bane i den retning i København. Startende og landende fly var derfor afhængig af samme bane.

Ca. 19.45 var vi i luften. Da vi landede, var Bent hurtig til at smutte ud at hente bilen, mens vi andre ventede på bagagen. Nu blev gruppen skilt, og vi fik desværre ikke sagt farvel til alle. Vi var lidt kedede af, at vi ikke fik sagt 1000 tak til Anna for en rigtig dejlig og oplevelsesrig tur.

Vi havde lidt problemer med at finde Bent, da vi havde fået alle vores kufferter. Det lykkedes dog.

Afgang mod Viborg fra Kastrup kl. 20.30.

Sulten blev stillet med rigtig lækre okseburgere på en rastepuds nær Sorø.
Nær Storebæltbroen var der skiltet med at vindfølsomme køretøjer var forbudt på broen indtil midnat.
Vi havde en god tur hjemad, og vi var hjemme godt midnat, hvor vi tog afsked med Irene og Erik efter en dejlig og oplevelsesrig tur i Nordnorge.
Da vi kom hjem, fik vi læsset det hele ind i bryggerset, tog en kop vand, og så var det bare med at komme ind at se dyner efter mange timers rejseoplevelser.

Vores rute tegnet med blåt.